Ötödik üzenet

A szentségben való feddhetetlenségünk oka
és a szellemünkben, lelkünkben és testünkben való
teljes megszentelődésünk oka

Igeolvasmány: 1Thessz 3,13; 5,23-24

I. Ahhoz, hogy szent életet éljünk a gyülekezeti életért, szükségünk van az Úrra, hogy megerősítse a szívünket feddhetetlenné szentségben (úgy, hogy ne legyen fellelhető hiba a szentségünkben) – 1Thessz 3,13:

A. A szív az ember belső részeinek az összessége, az ember legfőbb képviselője, az ő eljáró megbízottja:
   1. A szívünk a lelkünk összes részéből – az értelemből, az érzelemből és az akaratból (Mt 9,4; Héb 4,12; Jn 14,1; 16,22; Csel 11,23) – plusz a szellemünk egyik részéből – a lelkiismeretből (Héb 10,22; 1Jn 3,20) – tevődik össze.
   2. A szívünk és az állapota Isten előtt organikusan, eredendően és elválaszthatatlanul kapcsolatban áll a szellemünk, lelkünk és testünk állapotával Isten előtt:
      a. A szellem gyakorlása csak akkor működik, amikor a szívünk aktív; ha az ember szíve közömbös, akkor a szellem be van börtönözve belül, és nem tudja kimutatni a képességét – Mt 5,3. 8; Zsolt 78,8; Ef 3,16-17.
      b. A lélek a személy maga, de a szív a cselekvő személy; a szív az egész lényünk eljáró megbízottja, eljáró meghatalmazottja.
      c. A fizikai testünk tevékenységei és mozdulatai a fizikai szívünktől függnek; hasonló módon, a mindennapi életvitelünk, annak a módja, ahogyan cselekszünk és viselkedünk, attól függ, hogy milyen pszichológiai szívünk van.

B. A szív az élet bejárata és kijárata, az élet „kapcsolója"; ha nincs rendben a szív, akkor a szellemben lévő élet hátráltatva van, és az élet törvénye nem tud szabadon és akadálytalanul működni, hogy a lényünk minden részét elérje; bár az életnek nagy ereje van, ezt a nagy erőt a kis szívünk irányítja – Péld 4,23; Mt 12,33-37; vö. Ezék 36,26-27.

C. Isten a Változatlan, de a természeti születésünk szerint a szívünk változékony, a másokkal és az Úrral való kapcsolatunkban egyaránt – vö. 2Tim 4,10; Mt 13,3-9. 18-23.

D. Senki sincs, aki a természeti, emberi élete szerint állhatatos a szívében; mivel a szívünk olyan könnyen változik, egyáltalán nem megbízható – Jer 17,9-10; 13,23.

E. A szívünk kifogásolható, mert változékony; egy változatlan szív feddhetetlen szív – Zsolt 57,7; 108,1; 112,7.

F. Isten megmentő munkájában a szív megújítása egyszer s mindenkorra megtörténik; a tapasztalatunkban azonban a szívünk folytonosan megújul, mert változékony – Ezék 36,26; 2Kor 4,16.

G. Mivel a szívünk változékony, a megszentelő Szellemnek folytonosan meg kell újítania, hogy a szívünk megerősödjön, felépüljön, a szentség állapotában, abban az állapotban, amelyben elkülönül Isten számára, Isten elfoglalja, Isten birtokba veszi, és Isten átitatja – Titus 3,5; Róm 6,19. 22.

H. Ahhoz, hogy a „megszentelődők [görög: Károli: megszenteltek]" legyünk annak során, hogy szent életet élünk a gyülekezeti életért, együtt kell működnünk a „Megszentelő" belső munkálkodásával azáltal, hogy foglalkozunk a szívünkkel – Héb 2,11; Zsolt 139,23-24:
   1. Isten azt akarja, hogy a szívünk lágy legyen – Ezék 36,26; Mt 13,4. 19; 2Kor 5,14; vö. 2Móz 32,9; Jer 48,11.
   2. Isten azt akarja, hogy a szívünk színtiszta legyen – Mt 5,8; Zsolt 73,1. 25; Jer 32,39; Zsolt 86,11b; 2Tim 2,22; 1Tim 1,5.
   3. Isten azt akarja, hogy a szívünk szerető legyen – Zsolt 42,1-2; Én 1,1-4; 2Kor 3,16; 2Thessz 3,5; 546. és 547. ének; Ef 6,24; Jn 15,9-10; 21,15-17; Mt 26,6-13; 1Jn 2,5.

4. Isten azt akarja, hogy a szívünk békességben legyen – Csel 24,16; 1Jn 3,19-21; Héb 10,22; 1Jn 1,7. 9; 1Tim 1,5; Fil 4,6-7; Kol 3,13-15.

I. Amint a szívünk megerősödik feddhetetlenné szentségben a megszentelő Szellem folytonos megújító munkája által, mi az Új Jeruzsálemmé válunk az isteni élet újságával, valamint a szent várossá az isteni természet szentségével – Jel 21,2; 1Jn 5,11-12; 2Pt 1,4.

II. Isten nemcsak helyzetben tett szentté minket Krisztus megváltó vére által, hogy Önmagának elválasszon minket az Ő törvényes megváltásában, hanem hajlamban is megszentel minket az Ő saját szent természete által, hogy Önmagával átitasson minket az Ő organikus megmentésében – Héb 13,12; 10,29; Róm 6,19. 22; Ef 5,26; 1Thessz 5,23-24:

A. A célja Isten hajlami megszentelő munkájának, amelyben a szellemünket, lelkünket és testünket szenteli meg, hogy istenien „fiúsítson" minket, Isten fiaivá téve minket, hogy ugyanolyanná váljunk, mint Isten, az Ő életében és a természetében, de az Istenségében nem, hogy így Isten kifejeződése legyünk – Ef 1,4-5; Héb 2,10-11.

B. A megszentelésünk által Isten átformál minket a szellemünk, lelkünk és testünk esszenciájában, természetben Önmagához mindenestől hasonlóvá téve minket; ilyen módon Ő a szellemünket, lelkünket testünket mindenestől megőrzi teljesen – 1Thessz 5,23:

1. Mennyiségileg Isten mindenestől megszentel minket; minőségileg Isten megőriz minket teljesnek – vagyis megtartja a szellemünket, lelkünket és testünket tökéletesnek.
2. Habár Isten megőriz minket, nekünk felelősséget kell vállalnunk, kezdeményeznünk kell, hogy együttműködjünk az Ő munkálkodásával, és így megőriztessünk a szellemünknek, lelkünknek és testünknek a Szent Szellemtől történő átitatásban való megtartása által – 12-24. vers.

C. Ahhoz, hogy együttműködjünk Istennel a szellemünk megszentelésben való megőrzéséhez, a szellemünket élő állapotban kell tartanunk a szellemünk gyakorlása által:

1. Ahhoz, hogy megőrizzük a szellemünket, meg kell tartanunk élőnek a szellemünket azáltal, hogy gyakoroljuk azt az Istennel való közösségfolytatáshoz; ha elmulasztjuk ilyen módon gyakorolni a szellemünket, akkor azt egy elhalt helyzetben fogjuk hagyni:
   a. Amikor örvendezünk, imádkozunk és hálákat adunk, akkor az azt jelenti, hogy gyakoroljuk a szellemünket; megőrizni a szellemünket elsősorban azt jelenti, hogy gyakoroljuk a szellemünket, hogy megtartsuk élőnek, és hogy kihúzzuk a halálból – 16-18. vers.
   b. Együtt kell működnünk a megszentelő Istennel, hogy egy szellemet halálba sodró helyzettől elkülönüljünk – vö. 4Móz 6,6-8; 2Kor 5,4.
   c. Imádnunk kell Istent, szolgálnunk kell Istent, és közösséget kell folytatnunk Istennel a szellemünkben és a szellemünkkel; bármik is vagyunk, bármink is van, és bármit is teszünk, annak a szellemünkben kell lennie – Jn 4,24; Róm 1,9; Fil 2,1.
2. Ahhoz, hogy megőrizzük a szellemünket, minden tisztátalanságtól és beszennyeződéstől távol kell tartanunk azt – 2Kor 7,1.
3. Ahhoz, hogy megőrizzük a szellemünket, gyakorolnunk kell magunkat, hogy botránkozás nélkül való lelkiismeretünk legyen Isten és az emberek előtt – Csel 24,16; Róm 9,1; vö. 8,16.
4. Ahhoz, hogy megőrizzük a szellemünket, figyelnünk kell a szellemünkre – az értelmünket a szellemre kell irányítanunk, és törődnünk kell a szellemünkben lévő nyugodalommal – Mal 2,15-16; Róm 8,6; 2Kor 2,13.

D. Ahhoz, hogy együttműködjünk Istennel a lelkünk megszentelésben való megőrzéséhez, meg kell tisztítanunk a pszichológiai szívünk három fő „artériáját", a lelkünk részeit – az értelmünket, érzelmünket és akaratunkat – Fil 2,2. 5; 1,8; 2,13:

1. Ahhoz, hogy a lelkünk megszentelődjön, az értelmünknek meg kell újulnia, hogy Krisztus értelme legyen (Róm 12,2), az érzelmünket Krisztus szeretetének meg kell érintenie és át kell itatnia (Ef 3,17. 19), az akaratunkat a feltámadt Krisztusnak le kell igáznia és be kell töltenie (Fil 2,13; vö. Én 4,4a; 7,4a), és az egész lényünkkel szeretnünk kell az Urat (Márk 12,30).
2. Az út a pszichológiai szívünk három fő artériájának kitisztításához, hogy alapos bűnvallást teszünk az Úrnak; egy ideig az Úrral kell maradnunk, és kérnünk kell Őt, hogy teljesen vigyen be minket a világosságba, és annak fényében, amit Ő leleplez, meg kell vallanunk a hibáinkat, elégtelenségeinket, kudarcainkat, tévedéseinket, bűntetteinket és vétkeinket – 1Jn 1,5-9:
    a. Ahhoz, hogy kitisztítsuk az értelmünk artériáját, mindent meg kell vallanunk, ami bűnös a gondolatainkban és a gondolkodásmódunkban.
    b. Ahhoz, hogy kitisztítsuk az érzelmünk artériáját, meg kell vallanunk a természeti, sőt hústestes, módját annak, ahogy kifejeztük az örömünket és szomorúságunkat, és azt is meg kell vallanunk, hogy – sok esetben – gyűlöljük, amit szeretnünk kéne, és szeretjük, amit gyűlölnünk kéne.
    c. Ahhoz, hogy kitisztítsuk az akaratunk artériáját, meg kell vallanunk a lázadás csíráit az akaratunkban.
    d. Ha ráfordítjuk a szükséges időt a pszichológiai szívünk három fő artériájának a kitisztítására, akkor az az érzetünk lesz, hogy az egész lényünk élővé lett, és nagyon egészséges állapotban van.

E. Ahhoz, hogy együttműködjünk Istennel a testünk megszentelésben való megőrzéséhez, oda kell állítanunk a testünket Őneki, hogy szent életet élhessünk a gyülekezeti életért, a Test életét gyakorolva azért, hogy véghez vigyük Isten tökéletes akaratát – Róm 12,1-2; 1Thessz 4,4; 5,18:
1. A bukott testünk, a hústest, a Sátánnak, bűnnek és halálnak „találkozóterme", de Krisztus megváltása által és az újjászületett szellemünkben mint az Atya, a Fiú és a Szellem „találkozótermében", a testünk Krisztus tagja és a Szent Szellem temploma – Róm 6,6. 12. 14; 7,11. 24; 1Kor 6,15. 19.
2. Megőrizni a testünket azt jelenti, hogy megdicsőítjük Istent a testünkben – 20. vers.
3. Megőrizni a testünket azt jelenti, hogy felnagyítjuk Krisztust a testünkben – Fil 1,20.
4. A testünk megőrzéséhez nem szabad a lelkünk, az óember, szerint élnünk; ekkor a bűn teste el fogja veszíteni a munkáját, és munkanélkülivé lesz – Róm 6,6.
5. A testünk megőrzéséhez, nem szabad a testünket bárminek is odaállítani, ami bűnös, hanem oda kell adni magunkat az igazságosságnak rabszolgákként, a tagjainkat pedig az igazságosság fegyvereiként – 13. 18-19. 22. vers; Dán 5,23:
    a. „Ez az Isten akarata, a ti megszentelődésetek, hogy magatokat a paráznaságtól megtartóztassátok; hogy mindenitek megszenteltségben és tisztességben tudja bírni a maga edényét" – 1Thessz 4,3-4 [angol ford. alapján].
    b. Az, hogy nem ismerik Istent, az alapvető oka annak, hogy az emberek a kívánság szenvedélyének átadják magukat – 5. vers.
6. A testünk megőrzéséhez, ütnünk kell azt, és rabszolgaként kell vezetnünk, hogy betöltsük a szent célunkat, és így a szent várossá váljunk – 1Kor 9,27 [angol ford. alapján és ld. Csia]; Jel 21,2.

© 2025 Living Stream Ministry